

EI MITÄÄN ERIKOISTA?

Nasaretin valtava sanoma

S. Joela Krüger

Raamatusta saamme lukea Jeesuksen syntymästä ja paosta Egyptiin. Sitten seuraa tauko. Emme tiedä Jeesuksen elämästä mitään yli kymmen vuoden jaksolta. Vihdoinkin yksi tapahtuma: Jeesuksen vierailu Jerusalemin temppelissä kaksitoista-vuotiaana. Yhtäkkiä hänen identiteettinsä Jumalan Poikana kirkastuu yhdessä ainoassa lauseessa: ”...Ettekö tienneet, että minun tulee olla Isäni luona?” (Luuk. 2:49)

Siinä olikin taas kaikki. Takaisin Nasaretiin, takaisin vanhempien luo. ”Hän oli vanhemmilleen kuuliainen”, niin on kirjoitettuna – vielä seuraavat kahdeksantoista vuotta. Tämä sijoittunee meidän arvoasteikollamme viimeiselle sijalle, siinä ei ole mitään vaikuttavaa. Missä ovat luovuus, itsensä toteuttaminen ja elämän täyttymys? Tähän puuteseen sisältyy viesti.

Nasaretin valtava sanoma kuuluu: Ei mitään erikoista! Me syöksymme helposti yhdestä tapahtumasta toiseen, etsimme vaihtelua aamusta iltaan. Tässä on kyse juuri päinvastaisesta. Elävän Jumalan Poika, jonka kautta kaikki on luotu, näkymättömän Jumalan kuva, kuninkaiden Kuningas, joka on tuleva takaisin voimassa ja kirkkau-

nessa – hän elää kolmanteenkymmenenteen ikävuoteensa asti tuntemattomana Nasaretissa. Ei tunnustekoja, ei ihmeistä, ei parantamisia – ei mitään erikoista.

Yksinkertainen puusepän poika mitättömässä pikkukaupungissa, köyhissä oloissa, toistuvien arkiaskareiden parissa – ei mitään erikoista. Mikä lohdullinen sanoma kaikille ”ei mitenkään erikoisille”! Mikä lohdullinen viesti harmaaseen arkeen, vuoden lukemattomiin päiviin vailla vaihtelua, vailla tulevaisuudennäkymiä!

Suurta, hyvin suurta tapahtuu Nasaretissa. Jumalan Pojan arvovalta kasvaa kätkössä. Sille on ominaista uskollisuus vähässä, arjen yksitoikkaisuudessa, ilman valonheittäjiä – vailla toisten huomiota, tunnustusta tai ymmärtämystä. Mikä ”skandaali” meidän kokemushakuisessa maailmassamme!

Jumalan taivaallisen valtakunnan lait asettavat meidän arvoasteikkomme kerta kaikkiaan päälle. Mikä suuruus piileekään nöyryydessä, mikä valtava voima kasvaakaan kätkössä! Täydellisesti Isästä riippuvaisena Jeesus odottaa het-

keään. Silloin hän astuu julkisuuteen tehden ensimmäisen tunnustekonsa Kaanan häissä (Joh 2). Ristiin oli kirjoitettuna ”Jeesus Nasaretilainen”. Nasaretia ei pidä jättää huomiotta, eikä sitä saa unohtaa. Nasaret sisältyy Jumalan Pojan lunastusuhriin.

Rakastan Jeesus Nasaretilaista, kiitän Jeesus Nasaretilaista. Hän odottaa minua luokseen yhä uudelleen, ja kutsuu kaikkia sanoen: ”...missä minä olen, siellä on oleva myös palvelijani” (Joh. 12:26). Hän on valmistanut meille kallisarvoisia lahjoja – Nasaretin tummiin peltoihin kätkeytyjä aarteita.

*Jumalan suuret teot
alkavat usein huomaamatta:
pienestä ja halveksitusta.*

MB